

Отже, виходячи з вищенаведеного, можемо зробити висновок, що облік виробничих запасів на підприємствах різних форм власності відіграє важливу роль, тому правильність його проведення є домінуючим чинником у бухгалтерському обліку. Отож, для правильної організації обліку виробничих запасів його можна ідентифікувати за наступними ознаками, а саме: за призначеннями і причинами утворення; за місцем розташування; за рівнем наявності на виробництві; за наявністю на початок і кінець звітного періоду; відносно балансу; за ступенем ліквідності; за походженням; за обсягом; за сферою виконання; за структурою і складом.

Список літератури

1. Запас // Вікіпедія: вільна енциклопедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Запас>
2. Положення стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» [Електронний ресурс]: Наказ міністерства фінансів України від 20.10.1999 р. № 246. Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.

УДК 657.6

Радіонова Н. Й.

д.е.н., професор,

професор кафедри фінансів та бізнес-консалтингу,
Київський національний університет технологій та дизайну

Пустовгар К. В.

магістрантка кафедри фінансів та бізнес-консалтингу,
Київський національний університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА

Грошові кошти підприємства потрібно розглядати не тільки як інструмент для здійснення розрахунків й засіб відображення в облікових документах інформацію про витрати, доходи та фінансові результати, але й як чинник фінансової спроможності підприємства та довготривалості бізнесу.

Використання в процесі господарської діяльності повної та достовірної інформації про рух грошових коштів підвищує якість управлінських рішень щодо ефективності їх використання. Так, раціональне використання грошових коштів може приносити підприємству додатковий дохід, при умові правильного визначення суми тимчасово вільних коштів та їх вкладення для отримання додаткового прибутку чи дивідендів [5, с. 213].

Для забезпечення достовірної й точної інформації щодо руху грошових коштів підприємства слід забезпечити їх чіткий, своєчасний та належний облік. Отже, бухгалтерський облік грошових коштів має важливе значення для кожного підприємства та націлений на раціональну організацію руху грошових коштів, своєчасність здійснення грошових розрахунків, підвищення ефективності використання фінансових ресурсів [6, с. 34].

В Україні облік грошових коштів регламентується значною кількістю законодавчих актів, інструкцій та положень бухгалтерського обліку. Так, поняття «грошові кошти» регулюється НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [3] та М(С)БО 7 «Звіт про рух грошових коштів» [2]. Бухгалтерський облік грошових коштів

ґрунтується на єдиних засадах, встановлених Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] і здійснюється відповідно до Національних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку.

Підприємства грошові кошти обліковують за допомогою третього класу рахунків бухгалтерського обліку. Грошові кошти обліковуються за наступними субрахунками: готівка у касі (301, 302); гроші на банківських рахунках (311, 312, 313, 314); грошові еквіваленти (351); гроші у дорозі (333, 334); електронні гроші, номіновані у гривні (335). За ступенем узагальнення облікових даних це аналітичні рахунки; за взаємозв'язком із балансом – активні. За призначенням і побудовою грошові рахунки належать до основних рахунків. Залишки (сальдо) за цими рахунками на можуть бути лише дебетовими, відображаються в розділі II Активу балансу і показують наявність грошових коштів.

Частіше з все, грошові розрахунки підприємств проводяться або у вигляді безготівкових платежів, або готівкою.

Готівкові кошти повинні зберігатись в касі підприємства та обліковуватись на субрахунках до рахунку 30 «Готівка». Готівкові грошові, що надходять до каси підприємства оформляється прибутковим касовим ордером (ф. № КО-1). Видача готівки з каси підприємства здійснюється за видатковими ордерами (ф. № КО-2) або за належно оформленими іншими документами (платіжними відомостями, заявками на видачу грошей, рахунками тощо) з поставленими на них штампом з реквізитами видаткового касового ордера. Усі надходження та видача готівки з каси підприємства обліковуються в касовій книзі (ф. № КО-4).

Крім цього, слід зазначити, що в законодавстві України існують обмеження сум готівкових розрахунків. Суб'єкти господарювання мають право здійснювати розрахунки готівкою протягом одного дня за одним або кількома платіжними документами:

- 1) між собою – у розмірі до 10000 (десяти тисяч) гривень включно;
- 2) з фізичними особами – у розмірі до 50000 (п'ятдесяти тисяч) гривень включно [4].

Платежі понад установлені граничні суми проводяться через банки, отже, переважна частина грошових розрахунків підприємств мають безготівкову форму. Облік грошових коштів у безготівковій формі підприємства здійснюють за допомогою субрахунків до рахунку 31 «Рахунки в банках». Підставою для здійснення безготівкових розрахунків та їх обліку є первинні платіжні документи: платіжне доручення, платіжна вимога-доручення, платіжна вимога, меморіальний ордер, розрахунковий чек, кредитив.

Список літератури

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 05. 10. 2017 р. №2164-VIII.

2. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 7 (МСБО 7) «Звіт про рух грошових коштів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_019#Text.

3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» / Затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 р. № 73.

4. Постанова правління національного банку України «Про затвердження Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні» від 29.12.2017 № 148.

5. Радіонова Н.Й. Управлінський аспект обліку грошових коштів підприємства / Н.Й. Радіонова, А.Р. Окончук// III Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Імперативи економічного зростання в контексті реалізації глобальних цілей сталого розвитку», 10 червня 2022 р. м. Київ-КНУТД. –Т.2. – с. 212-215.

6. Radionova N., Skrupnyk M., Matiukha M., Sayun A., Bunda O. The systematization of methodological tools of the cost management system of the enterprise/ Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики, Том 2 № 43. – 2022. – с. 33-38.

УДК 657.004

Случак В. О.

аспірант кафедри статистики та економічного аналізу
Національний університет біоресурсів і природокористування

ХМАРНІ СХОВИЩА ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

Становлення інформаційного суспільства передбачає зміну ролі інформації. На даному етапі вона стає засобом, предметом і результатом праці. Зміна значення інформації в системі управління висуває нові вимоги до її збереження і захисту від втрати конфіденційності, модифікації чи знищення.

Значна частина управлінської інформації формується в системі бухгалтерського обліку. Окрім поточних потреб сфери управління, згенерована, отримана і збережена облікова інформація є важливим джерелом даних для проведення аналізу. Це у свою чергу дозволяє як констатувати досягнуте, так і виявити можливі варіанти покращення використання ресурсів та здійснити стратегічне планування.

Важливість і цінність інформації (в тому числі обліково-аналітичної) зумовлює потребу у вдосконаленні існуючих та розробці нових підходів до розуміння сутності та значення як безпеки інформації, так і інформаційної безпеки суб'єктів господарювання.

Поняття безпеки інформації передбачає ставлення до інформації як до об'єкта, що потребує захисту.

Інформаційна безпека – стан захищеності життєво важливих інтересів людини, суспільства і держави, при якому запобігається нанесення шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується; негативний інформаційний вплив; негативні наслідки застосування інформаційних технологій; несанкціоноване розповсюдження, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації [1].

Відповідно інформаційна безпека підприємства повинна забезпечувати стан захищеності життєво важливих інтересів підприємства та запобігати нанесенню шкоди, можливої при використанні неповної, несвоєчасної, недостовірної інформації, негативних сторонніх інформаційних впливах, втратах через порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації. Інформаційна безпека підприємства є однією із складових частин його економічної безпеки, яка формує модель захищеності суб'єкта господарювання.